

Toespraak van de minister van Veiligheid en Justitie, Mr. I.W. Opstelten, bij het afscheid van Prof. Dr. Han Leune als voorzitter van de Politieonderwijsraad op 19 april 2011, Den Haag, Pulchri Studio

Goedemiddag dames en heren, en in het bijzonder professor Han Leune, zijn echtgenote Dinette en kinderen.

Welkom in Pulchri. We zijn hier zoals u op uw uitnodigingskaart kunt lezen in de Louis XV – zaal. De naam van Lodewijk de Vijftiende is verbonden aan de stijl van interieurinrichting waarin Frankrijk in zijn tijd - de achttiende eeuw - toonaangevend was. Deze ruimte is daar een voorbeeld van.

Lodewijk zelf was aanzienlijk minder voorbeeldig. Hij was een verkwistende losbol die Frankrijk politiek en financieel aan de rand van de afgrond bracht. Zijn wanbestuur vormde de aanloop naar de Franse Revolutie. Aan hem wordt de one-liner toegeschreven: “après moi, le déluge”.

Daarmee is hij zo ongeveer de tegenpool van de man van wie we vandaag afscheid nemen: Han Leune. Zeeuw van geboorte, dus zo degelijk als een Deltadijk en van nature wat ze vroeger “zuinig” noemden, maar wat tegenwoordig ‘duurzaam’ heet.

Mijnheer Leune, u bent in alle opzichten wars van verspilling. Werk, studie, vergaderingen, alle tijd dient in uw ogen ten volle benut te worden. Een van uw kenmerkende eigenschappen is soberheid. U bent niet het type van luxe lunches maar van de meegebrachte middagboterham uit het trommeltje.

U bent bovendien uiterst zorgvuldig. Ter illustratie: op 30 maart, twee dagen vóór uw feitelijke afscheid van de POR, verplaatst u op uw persoonlijke website het voorzitterschap van de POR naar de rubriek *vroegere nevenfuncties*. Dat aantal bedraagt nu – schrik niet, dames en heren – 87!

Met andere woorden, net als bij Lodewijk is er bij u sprake van een “zondvloed” maar dan in positieve zin: een ontzagwekkende hoeveelheid aan studies, publicaties en functies. Een ‘mer à boire’!

Laat ik een paar zaken boven water halen.

- U heeft zowel uw doctoraal als uw doctoraat cum laude verworven.
- U bent 27 jaar hoogleraar aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam geweest en hebt in die tijd een archief van 19 strekkende meter verzameld, dat inmiddels is opgeslagen in het Nationaal Archief, waar anderen nu uit kunnen putten.

- Van 1979 tot 2004 – 25 jaar lang - was u voorzitter en lid van diverse SER - commissies en van 1990 tot 2004 plaatsvervangend kroonlid van de SER.
- Van 1992 tot 2001 was u voorzitter van de Onderwijsraad.
- Hoeveel het er nu zijn is nog niet achterhaald maar in 2007 werden 121 wetenschappelijke publicaties geteld, 164 interviews, 168 lezingen, 17 promovendi, tientallen nevenfuncties, honderden adviesrapporten.

Ik wil het hierbij laten, om niet het gevaar te lopen in die cijfers en opsommingen te verdrinken maar het mag duidelijk zijn dat uw productie, zowel kwalitatief als kwantitatief, ver bovengemiddeld is. En dan zwijg ik nog over uw genealogische exercities en uw geschiedkundige onderzoeken en publicaties over de Scheldeforten Lillo en Liefkenshoek en het fort Sint Martijn op Hoogerwerf.

Het lijkt me daarom verstandig dat ik me als minister van Veiligheid en Justitie beperk tot uw bemoeienis met de Politieonderwijsraad.

Die is niet zonder slag of stoot tot stand gekomen: de formele installatie van de Raad nam twee jaar in beslag. Het betrof een nieuw in te stellen adviesorgaan voor het politieonderwijs, waarmee beide Kamers moesten instemmen. U was al in maart 2001 aangezocht als beoogd voorzitter maar er vloeide nog heel wat water door de Maas voordat de POR in april 2003 een feit was.

Toen bleek hoeveel werk u in die tussentijd verzet had: de POR kon - meteen nadat ze was ingesteld – op volle kracht vooruit.

Bij de installatie noemde u drie criteria die volgens u het succes van de POR zouden bepalen.

1: De POR moest een serieus te nemen adviesorgaan worden.

2: Haar adviezen moesten kwalitatief de toets der kritiek kunnen doorstaan. En 3: ze moesten door de Raad als geheel worden gedragen; consensus was het parool.

In de afgelopen acht jaar is dat de juiste formule gebleken. Dat het huidige politieonderwijs zo professioneel, actueel, internationaal georiënteerd en vooral praktijkgericht is, dankt het in belangrijke mate aan de voortvarende coaching en sturing van de POR. Ook hier kan ik niet om uw productiviteit heen. Uw erfenis beslaat 56 rapporten, adviezen en rapportages. Het gaat te ver om het belang van deze stukken hier uitgebreid te schetsen. Ik volsta met de constatering dat de POR onder uw leiding met de recente herijking van de beroepsprofielen de fundamenten heeft gelegd waarop het politieonderwijs de komende 8 à 10 jaar gestaag verder

kan bouwen. Hier is duidelijk geen sprake van “Na mij de zondvloed”. Integendeel, er is een dijk van een prestatie geleverd waar het toekomstig politieonderwijs - en daarmee de politie - alle baat bij heeft.

U heeft verder als voorzitter altijd de onafhankelijkheid van de POR bewaakt, ook ten opzichte van de minister, en ook dat heeft bijgedragen aan de hoge kwaliteit van de adviezen.

U neemt nu niet alleen afscheid als voorzitter van de POR, u sluit vandaag ook een bijzondere periode af. U heeft namelijk bijna 32 jaar achtereen een functie vervuld, waarvoor u werd benoemd bij Koninklijk Besluit. U wordt nu ambteloos burger. Ik wens u toe dat ook in die rol nieuwe uitdagingen op uw pad komen.

Geachte heer Leune, we zijn u buitengewoon veel dank verschuldigd. Die dank geldt ook de heren Nijhof en Molenkamp, die samen met u als mannen van het eerste uur de POR hebben doen groeien en bloeien.

Maar omdat u de voorzitter was, mag ik u een cadeau overhandigen. Het is een beeld van een vrouw! Het is de vrouw die wij beiden dienen sinds er sprake is van een ministerie van Veiligheid en Justitie. Het is Vrouwe Justitia.